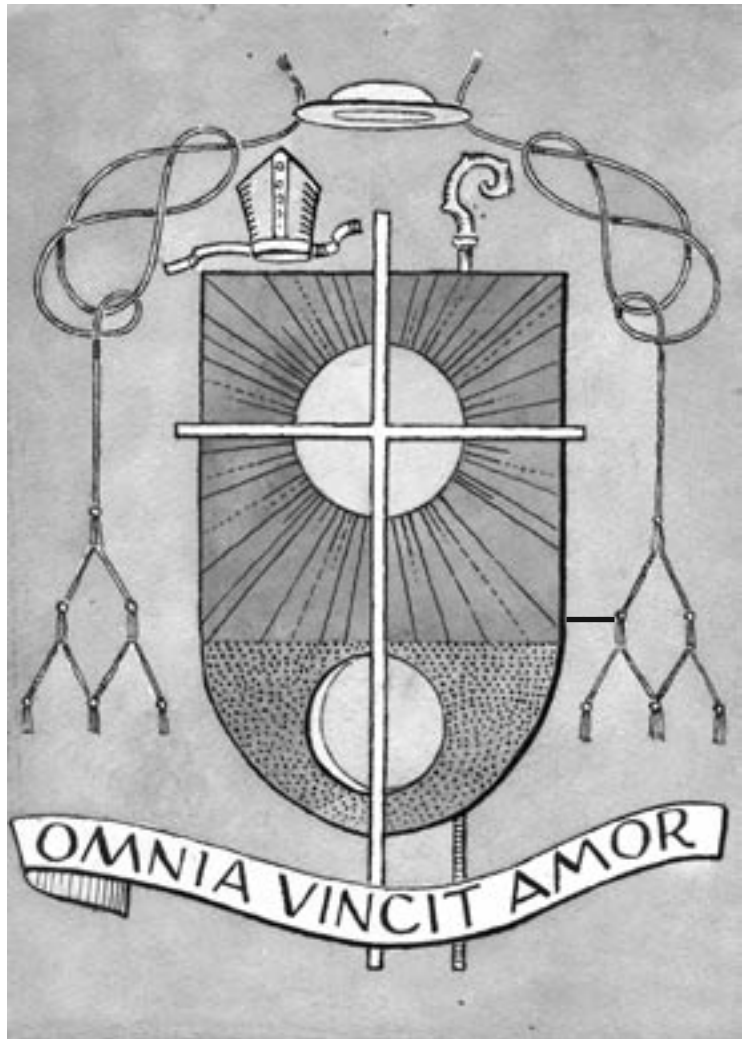

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2001 ÅRG 33

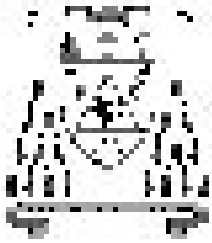
Pris 25:-

En mångårig gärning har nått sitt slut

KÄRLEKEN BESEGRAR ALLT
REGIONALBISKOP EMERITUS BØRGE SØGAARD:s
VAPEN OCH VALSPRÅK

Regionalbiskop emeritus Børge Søgård avslutade sin jordevandring fredagen den 31 augusti i en ålder av 81 år. Han blev klerk 1956 och efter att ha genomgått de lägre graderna blev han subdiakon i början av 1958 och diakon i slutet av samma år. Han prästvigdes o Århus den 4 oktober 1959 av dåvarande regionalbiskopen Otto Viking. Söndagen den 30 juli 1972, den nionde söndagen efter Trefaldighet, konsekreerades Børge Søgård till assisterande biskop för de nordiska länderna. Konsekrationen utfördes av biskop Sigfrid Fjellander, assisterad av den nederländske regionalbiskopen Adriaan van Brakel och den engelska biskopen John Coats. Biskop Børge efterträdde biskop Sigfrid som regionalbiskop för de Nordiska länderna de 26 maj 1975. Efter att Sverige blivit en egen region fortsatte biskop Børge sitt verk som regionalbiskop för Danmark, Norge och Island fram till den 12 april 1984. Begravningen ägde rum lördagen den 8 september i Hjørring. Officiant var biskop Kai Jørgensen assisterad av prästerna Bertil Mebius-Schröder, Asbjørn From-Jørgensen och Evert Sundin. Biskop Sten-Bertil deltog i koret. LKK i Sverige tog avsked genom följande text på banden till blommorna vid kistan: Tack för allt Du gjort – Dina LKK-vänner i Sverige.

Biskopens spalt

Jag sätter samman det här numret av Communio i skuggan av terrordåden i New York och Washington och det senaste beskedet på TV att över 6000 människor saknas.

Dåden är unika i sitt slag. Med undantag av atombombningarna i andra världskrigets slutskede har aldrig så många människor omkommit på så kort tid. Men 1945 rådde ju krigstillstånd vilket det inte gjorde för någon vecka sedan. Då jag först hörde vad som skett var då jag satte mig i bilen och slog på radion. Det kan inte vara sant, det måste vara en radioteater jag lyssnade till, var min första tanke. Men straxt fick jag klart för mig att så inte var fallet.

Jag tror att det var många med mig som reagerade på ett liknande sätt – detta kan inte vara sant.

Med hjälp av massmedia spreds ord och bild och hela världen chockades nästan samtidigt.

Mycket snart kom uppvaknandet – vad blir följderna. Hämnad, urskilningslös bekämpning av terrorism med ofantligt många fler oskyldiga som dödas och lemlästas – det är nu världssamfundets styrka sätts på prov – att inte falla undan för låga tankar och bli ett redskap för mörkters furstendömen.

Rädslan för detta är stor hos många. Men det har också redan medverkat till positiva saker. Nämligen en enorm aktivitet över Internet med e-post till politiker och andra makthavare och e-post-kedjebrev som dagligen sprids mellan medlemmar av kyrkor och andra organisationer. Brevan uppmanar till besinning, till att förövarna skall gripas och ställas inför rätta utan att oskyldiga skall komma till skada, till förbön för de omkomna och till bön om fred. Jag vill tacka LKK:are i Sverige som aktivt verkat och verkar i detta.

Som svar på mitt kondoleans-e-brev till vår regionalbiskop i USA fick jag följande:

Tack för era vänliga tankar och **böner**. Vi kommer att hålla en allmän requiemmässa i vår provins på sö-

dagen den 16 för alla dem som så plötsligt har omkommit. Dessutom koncentrerar vi oss på tankar om fred, god vilja och broderskap och INTE till mängden av känslomässiga reaktioner av fruktan, vrede och hämnd. Låt Friden segra!

Vår kärlek och våra varmaste lyckönskningar till våra systrar och bröder i Sverige.

+William

Requiemmassor hölls runt om i världen, så också i S:t Mikael i Stockholm, den 16/9 och förböner omslöt hela jorden vare timme.

En mycket lyckad Nordisk Sommarskola avhölls under första veckan av juli på Baunehøj Efterskole vid Jægerspris i Danmark med deltagare från Danmark, Norge, Sverige och Finland samt Nederländerna. Biskop Johannes van Alphen med hustru Maria gästade sommarskolan. Mer om sommarskolan på annan plats i Communio.

En mycket kär vän till mig och till alla LKK:are i Sverige som fått förmånen av att lära känna biskop Børge har lämnat oss och gått in i Ljuset. Jag vill avsluta med några ord till honom.

Børge, det var som en älskad regionalbiskop för de Nordiska länderna som jag lärde Dig.

Det var från Dina händer och med Kristi kraft som jag ordinerades till subdiakon, diakon och präst och Du var med vid min biskopskonsekration.

Du besökte dina LKK-vänner i Sverige så ofta du kunde även efter att Norden delats upp i olika regioner. Och jag minns så väl våra möten.

Speciellt då du med hela ansiktet leende konstaterade:

”Svenskarna de älskar mig”.

Och visst gjorde vi det – och det gör vi fortfarande.

Därför hade du en liten ”enkav” kvar här i Sverige in i det sista – S:t Uriel.

Tack min vän för allt Du gjort för mig.

Vad är en ängel?

En ängel hämtar upp själar och sånt och visar vägen till Gud. Dom har lockigt ängelhår som är brunt, ljus - ja, svart till och med. Och sådana här runda grejer på huvudet som är gjort av guld.

Felicia fem år.

När man är död och är i himlen blir man en ängel. Dom har linnen med vingar. Ibland flyger do till Afrika eller till Grekland.

Emma, fyra och ett halvt år

OFFICIELLT

Konfirmationer:

Den 11 juli mottog Stefan Brauer konfirmationens sakrament i samband med LKK:s Nordiska sommarskola i Danmark.

Ordinationer:

Den 12 augusti ordinerades Regina Birkehorn till Vaksamhetens grad inom Mariaorden i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Den 30 september ordinerades Morgan Norman till dörrväktare i Minor Orders och samma dag ordinerades Berit Litsfeldt och Nappe Holmström-Björnius till Renhetens grad inom Mariaorden i S:t Mikael's församling, Stockholm

Officiella kyrkliga nyheter från The Liberal Catholic

Interimkommittén: ändringar av medlemmar

Tiden för tre biskopars medlemskap har avslutats, val har hållits för att återställa antalet medlemmar av kommittén. Biskop Christian Schoch (Frankrike) har avslutat en 8-årsperiod och har omvalts för ytterligare en period; Biskop Hein van Busekom (USA) har nått en ålder av 75 år varför hans medlemskap har upphört och biskop Graham Wale (Storbritannien) har valts att ersätta honom; Biskop Alfred Lambden (Nya Zeeland) har nått en ålder av 75 år varför hans medlemskap har upphört och biskop Sten-Bertil Jakobson har valts att ersätta honom.

Kommittén har därför följande utseende: Ordförande ex officio - presiderande biskopen; medlem till 2002 – Bp Wale; medlem till 2004 – Bp Jakobson; medlem till 2006 – Bp Zaney; medlem till 2008 – Bp Schroch.

Hur skall vi orka med tidens krav på effektivitet?

I vårt industrialiserade samhälle, där tekniken blivit det nya evangeliet, som skruvarupptakten i vår livsrytm, harkraven på effektivitet pressat fram en människosyn, som vi oftast inte orkar med.

En maskins värde mäts som bekant efter effektiviteten. En människa uppskattas numera ofta på samma sätt. Den som ingenting duger till är inte mycket värd. Det känns tungt inte minst för gamla, sjuka och de av samhället utslagna. En sådan människa är som ett brutet rör, som Skriften talar om. Och ett brutet rör är inte till någon nytta. Och en rykande veke bör helst släckas. Den bara osar.

Denna alltför vanliga människosyn gör, att vi spänner oss till det yttersta för att växa upp till det vi tror att omvärlden kräver av oss och på så sätt kunna hävda oss i konkurrensen. Följden blir stress, uppgivenhet och ångest. Som kan leda till alkohol- och narkotikamissbruk.

Många orkar helt enkelt inte med i dansen kring guldkalven - för det är ju vad det hela rör sig om i en värld där allt dikteras av intresset för ekonomisk tillväxt i stället för andlig utveckling.

Saken blir inte bättre av att människorna i så stor utsträckning saknar en fast andlig grund att stå på - de känner sig utslängda i ett vacuum, där de inte kan få fotfäste. Det är väl ganska typiskt att man på en stor psykologkongress i Danmark nyligen helt inriktade sig på frågan varför människorna, trots den tilltagande välfärden, inte blir lyckliga och trygga.

Men vår Herre har sagt: "Kom till mig ni alla som arbetar och är betungade, så skall jag ge er ro". Han hade en annan värdering av människorna. Han tog sig an de hjälplösa. Han var rädd om barnen, han botade de sjuka, han var barmhärtig mot dem som andra föraktade.

Visst gör samhället mycket för att hjälpa

I ärlighetens namn skall vi naturligtvis tillstå, att det även i vårt samhälle görs en hel del för de svaga. Det satsas exempelvis miljarder på vård av sjuka och på annat sätt hjälpbehövande.

Felet med dessa sociala satsningar är väl att de är så opersonliga.

Den enskilda människan blir ett nummer, ett fall bland många andra.

Man tänker huvudsakligen på det materiella - att människan behöver något som heter kärlek i sammanhanget, det bortser man i stor utsträckning ifrån. Eller också tvingas man bortse ifrån detta, därför att "man har inte tid". Men det resonemanget bygger ju på såväl en ensidig effektivitetssyn som på ett felaktigt tidsbegrepp.

Tid är ju ett relativt begrepp, som också kan ses i evighetens perspektiv. Evigheten har emellertid blivit ett ord, ett talesätt. Vi mäter bara vår tid mellan födelse och död, där det galler att hinna med så mycket som möjligt av detta som vi tror är vårt enda liv.

Det gäller inte bara kroppens utan också själens nöd

När vår Herre mötte någon som behövde hjälp, så såg han inte bara till kroppens nöd utan även till själens. Och han förlorade aldrig hoppet om någon. Den som var ett brutet rör tog han i med mjuka händer för att hela, och det liv som luktade illa som en rykande veke, vände han sig inte bort ifrån. Han rörde vid de spetälska och talade med kvinnor, som var föraktade och kallades synderskor.

De betungade som sökte Honom fick också den andliga hjälpen. Han helade inte bara människan kroppsligen utan han gav samtidigt syndernas förlåtelse.

I vår tid ser man väl mera ensidigt till det yttre och tror, att man kan komma tillrätta med nöd och sjukdom enbart genom att hjälpa på det materiella och fysiska planet. Men orsaken till den nöd människor kommer i, är väl ofta en andlig obalans. Vi vet ju alla hur stor procent av sjukdomstillstånden som är psykiskt betingade, s k psykosomatiska sjukdomar. Psykofarmaka som ges mot dem leder knappast till någon varaktig förbättring. Det fordras att man går på djupet och finner orsaken, som väl ofta har med en svår obalans att göra. Men det hinns inte med. Tiden räcker inte till.

Vår Herre visste bättre och han återställde därför alltid den andliga balansen. Och bakom denna hans inställning till människorna och deras pro-

blem låg hela tiden Kärleken. Den var så stark hos honom, att han kan sägas vara synonym med Kärleken.

Kärlek ett slitet och missförstått begrepp

Inget har väl emellertid blivit så missförstått i vår tid som just detta begrepp kärlek, som i våra dagar väl oftast inskränks till att omfatta den fysiska kärleken, eller som i kristna sammanhang kanske uppfattas som ett sätt att vara snäll och vänlig mot sina medmänniskor i största allmänhet.

Men kärleken är mer än så. Den sanna kärleken är förutsättningen för att vi skall kunna leva helt och fullt, så som vi var ämnade att leva.

I de gammaltestamentliga sammanhangen kommer kärleken till uttryck som små spridda blomster. Det är först vår Herre Jesus Kristus, som klagör storheten i budet om kärleken till nästan. För Honom blir kärleksbudet "att älska Gud och sin nästa" syntesen av alla bud, av all förkunnelse.

Många påpekar dock, att man i Ny Testamentets kärleksförkunnelse finner en viss begränsning, som man ställer sig frågande inför. Det talas mycket om kärleken till medmänniskan, men inte om den kärlek som i sig innesluter även djuren och hela Guds skapelse i övrigt - allkärleken. Mot detta kan man väl invända att i detta "att älska Gud och sin nästa" inneslutes även Guds skapelse i stort, för skapelsen är ju en del av Gud.

Det kan också tyda på att Kärlekens idé som är mänsklighetens yppersta egendom är större än t o m Jesus från Nasaret - Människosonen. Den är större än allt mänskligt men finns i allt mänskligt.

Detta förringar naturligtvis inte Jesu undervisning, som innebar en etisk landvinning, en vidgad moralisk medvetenhet.

Kärlekstanken erkänns visserligen och framhävs alltid på en viss nivå i alla de stora religionerna.

"Det är kärlek och endast kärlek jag predikar" sade Vivekananda, som byggde sin lära på den stora vedantiska sanningen om den förblivande och allerstädes närvarande själen i universum.

Forts sid. 7

De tidiga frälsningssymbolernas visionära ursprung i den forkristna gnosticisismen.

En intressant gästföreläsare vid LKK-konferensen och biskopssynoden i Zeist, Holland den 18-23 juli 1988, var professor John Rossner, Concordia University of Montreal, Canada.

Följande artikel grundar sig på en bandupptagning av professor Rossners föredrag, översatt av Bertil Meblus-Schröder.

Fortsättning från Communio nr 2 2001.

Vissa forskare tror att namnet Enos, Enok betyder Invigare och att berättelserna om Unas, i Egyptens Sakara och den Enokska litteraturen i Israel, refererar till en hel grupp av människor som haft denna invigningsupplevelse och som efter "ut ur kroppenfärder" och visioner av den Heligaste, återvänt till jorden andligen stärkta och förvandlade.

Det intressanta för oss kristna är, att det ser ut som om nya Testamentets författare har hämtat ordagranna meningar och uttryck från "De Enokska skrifterna" och överfört i dem i Jesu mun och till de beskrivningar av I himmelska visioner, som förekommer i Johannes Uppenbarelsebok.

Detta skulle innebära att den ortodoxa kristendomens ursprungliga frälsningssymbol eller myt i det kanoniska Nya Testamentet (dock inte de gnostiska evangelierna) är baserad på visionära upplevelser, vilka sträcker sig från forntida förkristna religioner som Egyptens, genom Israel och till personen Jesus i det Nya Testamentet.

I senare judisk mysterietradition i Kabbalan, sägs gestalten Enok, den hebreiska Unas, ha förvandlats, metafoserats, till ärkeangeln Metatron— närvarons och Tronens ängel.

De såg med andra ord Enok som blivande så helt Ett med det Ursprungliga Varat på Tronen¹⁾, som var Gud, att Enok var det Varat och det Varat var Jesus.

De judiska mystikerna refererar till honom som ärkeangeln Metatron. Under de första århundradena av den kristna eran försökte rabbinerna bekämpa denna kätterska idé.

Av Nya Testamentet framgår, att det enda uttrycket Jesus använder för att beskriva sig själv är Människosonen²⁾. Vissa forskare tror fortfarande att det refererar till den mänskliga sidan av Jesus, vilket det definitivt inte gör.

Det Ursprungliga Varat på Tronen³⁾

var i antropomorfiska termer Människan och i de flesta stora världsspråken finns benämningar på den gestalten. I Indien kallades detta väsen Purusha⁴⁾, i Persien Gayomart, i Israel Hadam⁵⁾, den himmelska Människan, senare kallad Adam Kadmon i Kaballan.

När Jesus refererar till sig själv såsom Människosonen, talar han enligt uråldrig tradition utifrån ett slags djupmedvetande, en identifiering med det Ursprungliga Varat på Tronen bortom himlarna. Det Väsendet kallas under den grekiska hellenistiska perioden Antropos. I det Nya Testamentet kallar sig Jesus på grekiska Veos Antropos, Människosonen.

På samma sätt som Enok hade haft denna upplevelse och blev identifierad med Varat själv (han var ängeln Metatron) så är det logiskt att i samma mysterietradition referera till Jesus såsom varande Ett med den Himmelska Kraften. Och det är precis det som det Nya Testamentets kanoniska författare gör. Med andra ord, det de säger är att den Preexisterande Kristus, grekiskans Logos, är det Ursprungliga Väsendet, vilket sägs av Enok och Unas, och som setts av visionära människor genom tiderna. Dessa slags uttalanden om Gud och hans plan för världen återfinnes hos Enok, Hesekiel och Jesaja och i den kristna Uppenbarelseboken såväl som i de apokalyptiska uttalandena av Jesus själv.

Guds dom, skiljandet av det onda från det goda, och världens nydanelse enligt den gudomliga planen, finns beskriven i Enoks bok.

Enok hade privilegiet att få tillgång till denna dolda kunskap genom sina himmelska färder, där han fick läsa i de Universella tideböckerna⁶⁾.

Ekon av detta återfinns i de gammaltestamentliga böckerna Hesekiel och Jesaja samt i Johannes Uppenbarelsebok och i ord som tillskrivs Jesus själv såsom: "Sedan skall ni

se himlarna öppnas och Guds änglar uppstiga och nedstiga till människorna".

Det vi får oss presenterat i de kanoniska evangelierna är alltså inget nytt. Det är en ny presentation av ett gammalt budskap av evig karaktär, som också finns i mystiska traditioner i Egypten, Persien, Grekland och Rom.

I alla traditioner beskriver dessa myter ett gudalikt väsen som kommer ner från himlarna till jorden och i mänsklig form söker skapa ett rättfärdigt rike på jorden med sin nyvunna dolda och andliga kunskap och kraft. Men han accepteras inte av den redan existerande ordningen på jorden, utan förföljs.

Ljuset kommer in i mörkret och förkastas Ljusbringaren, kallad phos på grekiska, förföljs och blir oftast dödad. Men genom gudomliga krafter återuppstår och återuppstiger han till himlen, rättfärdigad och befriad.

Men dramat är ännu inte över. De människor han efterlämnar på jorden kommer att etablera en andlig och mystisk förbindelse med honom genom mysterieriter och kommer därigenom mystiskt och andligt att delta i hans död och uppståndelse genom dessa mysterieriter, som är theurgi⁷⁾ eller sakrament⁸⁾. Härigenom etablerar den bekämpade, dödade, återuppståndna gudamänniskan sitt rike på jorden genom alla dem som är förbundna med honom i anden.

Ni kanske tror att jag beskriver ortodox kristendom, men det gör jag inte. Varje del av det jag just beskrivit återfinns i de Egyptiska mysterieriterna om Osiris, vilka existerade i Egypten 3.000 år f Kr.

Sir Wallet Budge, den engelska egyptologen, säger om de troende egyptiernas trosbekännelse i de Osiriska mysterietraditionernas tempel: De trodde på en Gud som i mänsklig gestalt nedsteg från Ljusets Fader och påtog sig

Forts nästa sida

mänskligt liv i sitt försök att etablera sin Faders rike här på jorden.

Han bekämpades dock av sin onda halvbror Seth och dödades genom svek. Men genom sin syster Isis, som representerade den gudomliga modersprincipen och Guden Ra som uttryckte sig genom henne återuppstår han i en ny andlig kropp, som uppstiger till himlen som en Konung för kommande världar.

I den egyptiska mysterietraditionen beskrivs Osiris, denne "förkristne Kristus" såsom "Gud av Gud, Ljus av Ljus". Helt i enlighet med den Nicenska trosbekännelsen.

I alla de tidigare "hedniska" myterna var den där beskrivna Gudamänniskan av samma väsen som Fadern.

Orpheus är t ex Appollons son, som kommer för att föra ned de gudomliga energierna genom sitt flöjtspel, så att folket kan följa honom tillbaka till sin Faders rike. Men han slits i stycken och dödas av Dionysios' korrumpierade prästerskap. Orpheus själv uppstiger så till himlen, och de som är andligt förenade med honom genom hans mysterieriter, säger sig fortfarande höra musiken från hans himmelska flöjt och leds av den in till Appollons rike av Ljus.

Grekernas och Egyptiernas mysterieriter måste ha förstått intuitivt och oförbehållsamt av vissa av den ortodoxa kristendomens tidigaste företrädare.

Trots att Gamla Testamentet endast beskriver Jesus som fullbordandet av Lagen och Israels profetior, är det troligt att en del av hans tidigaste efterföljare under de första 150 åren av kristendomen också sett honom som en efterträdare till den "hedniska" Gudamänniskan från mysterierna.

Enoks bok, som vi tidigare talat om, utslöts dock från det kanoniska Gamla Testamentet av rabbinerna. Samma rabbiner som även utslöt Daniels bok m fl i Genova år 197 e Kr. Dessa böcker kunde ha givit oss vissa "nycklar" till vidgad förståelse av det som de invigda runt Jesus mycket väl visste, nämligen att fullbordandet av hans liv följde mönstret från tidigare "hedniska" Gudamänniskors liv, död och uppståndelse. Vilket var då det centrala i de egyptiska, de Hermetiska och de Enokska, ibland judarna och senare även i de kristna mysterierna?

Inte att låpta den gudomliga människan, vare sig det var Unas, Enok eller någon annan, lämna jorden för att aldrig återvända. Det var för att föra

tillbaka de himmelska energierna ned till jorden.

Det hellenistiska namnet för detta var "theurgia", gudomlig magi eller sakramentalism.

Enligt den katolska och ortodoxa kristna traditionen siktar liturgin också på att föra ned de gudomliga krafterna för att förvandla människorna till ett Andens tempel och världen till ett Guds tempel.

Under de första århundradena e Kr kände gnostikerna till innebörden av visionära "ut ur kroppen upplevelser" med färder till himlarna, men det gjorde även en del ortodoxt kristna.

I motsats till den världsförnekande formen av gnosticism, går den forna visdomstraditionen i bl a Grekland, Egypten, Persien och Indien ut på att förvandla sig själv genom att återförena Självets olika medvetandeplan, så att man inser att vår högsta andliga princip är ett med den gudomliga Fadern.

Den bön som Jesus lärde sina lärjungar "Fader vår" var faktiskt en Hermetisk, egyptisk och magisk åkallan.

"...tillkomme ditt rike, ske din vilja..."
Var? På jorden! Så som det är i de himmelska regionerna.

Det jag försöker komma fram till är, att den ortodoxa katolska kristendom, som börjar göra sig gällande, inte inrymmer den gnosticism som är av världsförnekande natur.

Den Liberala Katolska Kyrkan ansluter sig till den traditionen. Biskoparna Wedgwood och Leadbeater införde vid bearbetningen av liturgin följande: "Och jag ber vår himmelska Fader att sända sin heliga ängel att bygga ett andligt tempel, genom vilket hans styrka och välsignelse kan gjas ut över hans församling. Genom Kristus var Herre."

Detta är ett paradigm, ett mönster för vad vi alla borde göra med vara liv — att bygga inom oss bygga ett tempel för Guds Ande.

Detta är inte gnosticism i den negativa bemärkelsen av ordet. Orden gnostiker och gnosticism betyder två skilda ting, men överallt blir orden sammanblandade, även av forskare och teologer.

I den grekiska traditionen har orden Gnosco: jag vet; och Gnosci: att veta; samt Gnosis: kunskap, vetande; den speciella betydelsen av inre vetande genom identifikation med den beskrivna verkligheten, inte en yttre "vetenskaplig" kunskapsform. Rätt förstått handlar gnosticismen om andliga, mystiska och

visionära erfarenheter/uppenbarelser som utgör den innersta kärnan i de kanoniska evangelierna.

Enligt Clemens av Alexandria, men också Origines, är den sanna kristne också en sann gnostiker.

Men det finns ytterligare en betydelse av ordet gnostiker!

Många av de tidiga kyrkofäderna betecknade dem som gnostiker, vilka förnekade giltigheten av den fysiska världen.

Med denna felaktiga lära, som de fördömde, förknippade de ofta, beklagligt nog, också den sanna Gnosis.

Ett resultat av detta blev att kristendom från senare delen av tredje århundradet, som i hög grad var exoterisk⁹⁾ med liten förståelse för det esoteriska¹⁰⁾, var misstänksam mot alla slags visionära och mystiska upplevelser.

Den Liberala Katolska Kyrkan är förmodligen hundra år före den traditionella kristna kyrkan när det gäller att förstå och acceptera andlig och mystisk förstahandsupplevelse. Och detta har ingenting med verklighetsflykt att göra.

¹⁾ eng. Primal Man on the Throne.

²⁾ eng. Son of Man.

³⁾ eng. The Man was the Primal Being on the Throne.

⁴⁾ Purusha, (anden) som den evigt aktiva Skaparen. Öv. *anm.*

⁵⁾ jfr. Adam, Manniskan.

⁶⁾ De sk Akasiska tideböckerna, det "kosmiska minne", där världshändelserna är nedtecknade och har blivit tillgängliga för dem som är mottagliga för dessa intryck. Öv. *anm.*

⁷⁾ Theurgi: jfr. theo, Gud, och urgos, energi.

⁸⁾ Sakrament: def. yttre synligt tecken på inre osynlig kraft. Öv. *anm.*

⁹⁾ Exoterisk; t ex yttre vetande

¹⁰⁾ Esoterisk; t ex inre, fördolt vetande, visdom.

Europeisk kyrkokongress 2002

Med temat:

MÄNNISKAN SOM PILGRIM

Kyrkokongressen kommer att äga rum mellan den 4 och 7 juli 2002 utanför den lilla staden Ambt Delden i östra delen av Nederländerna. Platsen är ett f.d. retreatcenter för munkar med ett vackert kapell och fina rum.

Svensk kontaktperson är fr Evert Sundien som kommer att informera mer om kyrkokongressen i kommande nr av Communio.

Sommarskolan i Danmark sett med en nybörjarelevs ögon.

Mötet med Danmark blev på engelska med ett glatt danskt leende till.

Kramandet och pussandet mellan vänner som möttes igen kändes som en varm famn för mig som ny själ.

Väldigt snabbt förstod jag att dessa människor hade setts mer än en gång. Med det kom också nyfikenheten över hur kramar blandades med svenska, engelska och danska. Alla verkade finna ord för vad som hade skett under det gångna året och vad som skulle ske den här veckan.

Med nyckel och karta i handen fann jag mitt rum. Under promenaden och tiden fram till kaffet och informationen fann jag även stranden och havet. Där tog jag ett svalkande dopp och jag kände mig döpt igen.

Veckan gick i en rasande fart och på schemat fanns en punkt som angav vad som skulle vara i var stund.

Den största lättnaden för mig var att jag slapp att se till att alla fick mat i sig. Maten som var helt igenom vegetarisk smakade himmelskt och den bästa kryddan var just att någon annan såg till att den blev tillagad och färdig för att serveras. Att sedan diska sitt eget porslin var en enkel match när magen var nöjd.

Den största och bästa behållningen för min personliga del var alla gudstjänster.

Två om dagen!

Här fick jag en möjlighet att se, lyssna och lära mig massor. Mellan dessa fanns även föreläsningar om allt från att finna himmelriket inom sig till ädelstenarna i prästens kors. Förutom det även Bachs blomstermedicin och morgonens meditation för dem som ville delta.

Sommaren hade verkligen satt fart, värmeböljan kändes och tog ut sin rätt på ett märkligt sätt speciellt i kyrkan.

Värmen fick ljusen på altaret att krokna oroväckande, men där stod vi alla modigt och stolt kvar. Nattvarden var ju inte utdelad ännu.

Efter väldig värme och många stunder i kyrkan var det äntligen biskopens tur att göra allt på svenska. Mitt i allt så blir plötsligen lekamen istället blod. För en sekund undrade jag om jag somnat till och missat något. Diskret började jag titta mig omkring. Tystnaden var fullständig. Ja, visst ja, tänkte jag - vi är ju i Danmark. Det kan inte vara lätt för dem heller, när det gäller språket. Plötsligt hörs en viskning från koret:

- Lekamen!

I skrudrummet skrattades det gott åt händelsen. Allt kändes så mänskligt och befriande för en ny själ som mig. Jag är fortfarande förundrad över alla dessa ritualer och ceremonier som finns. Sten-Bertil gjorde dem väldigt nära genom att så ödmjukt fatta sig i stunden som var.

Hemfärden närmade sig med en rasande takt, nu skulle det fotograferas i kyrkan. En av ungdomarna från Holland hade under vistelsen blivit adoptivmamma till en andunge.

Så nu kom det svåra språkliga momentet: hur förklarar man att denna fjuniga lilla sak kallas för and på svenska och på danska finns en benämning som vi använt och sjungit om hela veckan: Heligånd?

Många skratt och försök till översättning gjorde att hela fotograferingen med en And i biskopens hand blev en helig stund.

Men vem vet det kanske är just så den Heliga Ande är, något som följer oss troget hack i häl vart vi än går. Vi kanske inte har förstått eller ens vågat se oss om för att upptäcka att den Heliga Ande finns runt om och i oss var dag för att vi ska förstå att vi är ett med Gud.

Jag ser fram emot nästa sommarskola.

Regina Birkehorn

Samfundet styrelse

Vid årsmötet fick styrelsen följande sammansättning.

Ordförande: Marianne Andersson-Söderström, Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping, 011-161081

Sekreterare: Carina Karlsson, Långgatan 3, 548 32 Hova, 0506-47661

Kassör: Gunnar Larsson, Strömkarlsvägen 84, 167 62 Bromma, 08-805678

Ledamot: Nappe Holmström Björnus, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, 08-7172699

Ledamot: Rose-Marie Johansson Täljstensvägen 11 G, 752 40 Uppsala, 018-550191

Suppleant: Iréne Edén, Välljärnsgratan 52, 724 73 Västerås, 021-300231

Suppleant: Gunnar Jonsson, Peders väg 23, 791 52 Falun, 023-14231

I väntan på föredrag - varje dag fick vi lära något nytt

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE . . .

höll sitt ordinarie årsmöte lördagen den 29 september. Ombud från församlingarna, samfundets styrelse och ett antal övriga intresserade var närvarande. På kvällen bjöds på information om Falun Gong och alla som ville fick pröva på att "träna". Kvällen avslutades med läkegudstjänst och sakramental välsignelseandakt. På söndagen firades diakonmessa med den vackra äminnelseceremonin av kyrkans konsekration.

SAMFUNDETS VERKSAMHETSBERÄTTELSE

för tiden 1 juli 2000 -30 juni 2001

Styrelsen

Styrelsen för Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige har under verksamhetsåret bestått av följande: Ordinarie ledamöter:

Marianne A-Söderström (ordförande)

Göran Werin (sekreterare)

Helena Hagström (kassör)

Rose-Marie Johansson och Nappe

Holmström Bjönus.

Suppleanter: Irene Edén, Gunnar Johnson och Bernhard Moberg.

Protokollförda sammanträden

Styrelsen har under verksamhetsåret haft 3 protokollförda sammanträden, förutom konstituerande sammanträde.

Samlingar

- Pingstdagen i Capella Ecumenica på Västra Gärdsholmen i S:t Anna skärgård.

- Sommarsamlingen i Danmark med ett 50-tal deltagare därav 11 vuxna och 2 barn från Sverige.

Ordinarie årsmöte

Ordinarie årsmöte hölls den 30 september 2000 i Domkyrkan, Flottbrovägen 5,0

För stiftelsen LKK i Sverige lämnas särskild verksamhetsberättelse och ekonomisk rapport.

Communio

Vid halvårsskiftet fanns det 113 prenumeranter. Tidningen hanterar också LKK:s bokförsäljning.

Övrigt

LKK:s hemsida på nätet; lkk.se, har sedan starten haft 6954 besök (avläst den 19/11-00).

Övrig rapportering från församlingar, kyrkogrupper och enskilda medlemmar lämnas vid årsmötet.

Styrelsen

Hur skall vi orka....

Forts från sid 3

“Människosläktet är Allahs familj: den bästa bland människor är den som mest tjänar Hans skapade varelser”, sade Muhammed.

Och buddhismen lär: “Med kärlek skall man besegra vreden, med gott skall man besegra ont, med givmildhet skall man besegra den girige, med sanning den som talar osanning.”

Men Kristus lyfte upp kärleken i ett klarare ljus än någon annan. Kristendomen blev präglad av principen om den självutgivande, offrande kärleken. Kristi offerdöd på korset symboliserar denna självutgivande kärleksprincip. Att ge ut sig själv helt för andra.

Den sanna kärleken, som inte känner några gränser, upplever vi först när vi så helt bortser från vårt eget personliga intresse, att vi är villiga att utplåna vårt eget jag för det helas bästa.

Men med undantag för en del helgon är det väl ytterst få människor, som förstått det oerhörda djup och den sanning, som ligger i detta, och ändå mindre förmått att tillämpa det kristna kärleksbudet.

Hur missbrukas inte begreppet att vara kristen

Hur ofta har man inte i kristendomens namn begått brott mot mänskligheten, ja, mot hela Guds skapelse. Och detta av människor som kanske ständigt instämmer i “ Du skall älska din nästa såsom dig själv”.

Och politiseringen av kristendomen bidrar också till dess förfall. Nyligen kunde man i dagspressen låsa följande rubrik “Kristen attack mot slum”. Och därunder “Kristen milis stormade på söndagen in i de muslimska slumkvarteren Quarantina i Beirut. Det skedde bara åtta timmar efter det att en ny vapenvila skulle ha trätt i kraft. En officer för de kristna högerstyrkorna berättade att attacken förberetts i flera dagar ...” Kommentarer är överflödiga.

Evangelierna anger som det högsta moralbudet “älska din nästa såsom dig själv”. Att så många människor inte förstår den sanna innebörden i detta beror kanske på att det bara förekommer som ett bud i vår Heliga skrift, som dock inte svarar på frågan “varför skall jag göra det, när jag upplever smärta och välbefinnande endast hos mig själv och inte hos min nästa?”

Här kan vi kanske få en viss ledning från Vedanta, där det talas om “tat twam asi” (detta är du) som i tre ord ger både metafysik och moral i ett. Du skall älska din nästa såsom dig själv - därför att du är din nästa, och illusion (avidya eller okunnighet) får dig att tro att din nästa är någon annan än du själv.

I den kristna kulturkretsen har vi väl i allt för stor utsträckning levtt ett “Jag-Du-förhållande” till omvärlden, ja, även till Gud. Vi har väl aldrig riktigt förstått talet om Kristi mystiska kropp.

Den vedantiska tanken är, att det existerar ett väsen, brahman, och detta väsen upplever världen genom skilda media - varelser - vars inre kallas atman. Atman och brahman är enligt Vedanta ett och samma: din nästa är du själv i annan form. Även djurets inre är en del av atmanbrahman, av Gud själv, för Gud finns i varje del av sin skapelse.

Detta kan vara svårt att förstå för en västerlänning. Men kärlekens idé står naturligtvis inte och faller med Vedanta, den är större än t o m Vedanta.

Den verkliga kärleken är inget tillkämpat eller principiellt, något som vi kan omfatta eller analysera rent intellektuellt, utan en äkta och stark känsla, som har med intuition att göra. Den uppkommer sedan man förstått och tyckt om det inre i människan, det som finns inneslutet i kroppens hölje. Den verkliga kärleken kan älska en människa trots hennes fel och brister. Ty bortom förvillelserna och mörkret finns den sanna människan, vars väsen kan föda kärlek hos en medmänniska.

Vi måste finna vår sanna identitet

Vår sanna människa, vår verkliga identitet, har ett gudomligt ursprung, som kan väckas till liv och fås att växa inom oss, så att det undantränger det som vi vanligen betraktar som vårt jag - det konstruerade, självfixerade, egoistiska och särskiljande jaget.

I vårt sammanhang kan man med detta resonemang kanske ha anledning att fråga sig om den Helige Franciskus, som såg Gud i hela skapelsen, skulle ha varit inspirerad av vedantafilosofin? Knappast! Men intuitivt upplevde han, att det måste förhålla sig så. Det var Sanningen för honom och han handlade därefter i helt självutgivande kärlek till denna Guds skapelse.

Samma tankegångar kommer till uttryck i den liberalkatolska teologin, som menar att livet i allt är ett - vi är

Forts sid. 8

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås
tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling, S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.

GÖTEBORG

S:t Gabriels församling, Kyrkorådets ordf. Karin Eklund, Tallstigen 12, 463 71 Lödöse, tel 0520-6600 43, Pg 38 23 53-1

Gudstjänstlokal: Johannebergsg. 18 nb

NORRKÖPING

S:t Franciskus församling, Box 2071, 600 02 Norrköping, tel 011-16 95 83, Pg 71 33 28-3.

Ansvarig församlingspräst fader Göran Werin, tel 011-16 95 83.

VÄSTERÅS

Maria församling, Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70. Pg 28 57 13-4.

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp. Ansvarig präst fader Hans Althén, Åkrundan 24, 774 00 Avesta, tel 0226-568 10.

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel, Wrå Gård, 153 94 Hölö, tel 08-55 15 90 65, arb 018-471 00 00 vx. Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Center. Ansvarig präst, fader Olle Mebius-Schröder, Klintedal, 240 13 Genarp, tel 046-802 93.

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf Marianne Andersson-Söderström Hörngatan 16A, 602 34 Norrköping, tel 011-161081

Pg 216 28-3

Stiftelsen LKK i Sverige.

Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, Pg 37 48 15-9.

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet på Internet:

www.lkk.se

Communio, är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare: Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktionskommitté: Göran Werin, tel 011-16 95 83, Marianne Andersson-Söderström, tel 011-16 1081. Ekonomiansvarig: Rose-Marie Johansson, tel 018-55 01 91.

Redaktion och expedition: Hörngatan 16A, 602 34 Norrköping. Tryck: Norrköpings Tryckeri AB, Norrköping. ISSN 0345-2018.

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 4-2001 är den 30 november 2001.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psambok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

Mysterium Tremendum.....20 kronor

Kommentarer till den Heliga Eukaristien eller Mässan av Raymond Blanch

Den inre meditationens gång under mässan.....15 kronor

Vi har även en del LKK-litteratur på engelska.

Komplett boklista sänds gratis på begäran. All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO postgiro 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

Hur skall vi orka....

Forts från sid 7

alla olika uttrycksformer för samma liv, det liv som inte begränsas av vår födelse och död, utan som har med Evigheten att göra.

Allra starkast kommer detta till uttryck i vår liturgi, där det sågs: "Det finns en frid, som övergår allt förstånd, den bor hos dem som lever i det eviga. Det finns en kraft som gör allting nytt, den lever och rör sig hos dem, som vet att livet i allt är ett .

Inser vi detta, så kanske vi också bättre förstår Jesu ord: "Kommen till mig i alla som arbeta och är betungade, så skall jag giva er frid".

Inga överdrivna krav på effektivitet, ingen materialistisk människovärdering kan störa den friden. Vi vet, att vi är ett i Kristus, Han som är Kärleken, som inte skall sönderkrossa ett brutet rör och icke utsläcka en rykande veke.

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumera-tionsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, gärna tillsammans med ett litet extra bidrag.